

ændring, er da den, at vi gerne vilde, at det saa tydeligt som muligt kunde fremgaa af Lovforslagets Ordlyd ligejom ogsaa af Foreningernes Bedtægter, at det netop er baade et Andelsforetagende, og at man derigennem ved at gaa ind i en saadan Forening sikrer sig en saadan Kapital. Det fremgaar efter Mindretallets Mening ikke tilstrækkelig tydeligt af den Affattelse, som det paagældende Vitra, Nr. 4, under § 1, vil faa efter Flertallets Endringsforslag under Nr. 3, idet det derefter er saaledes, at Bestyrelsens Skøn over, hvor meget det kan gaa at laane et Medlem, er sat i Forgrunden, og de 50 Kr. kun er sat som et Maksimum, der ikke kan overskrides. Mindretallet har sammen med hele Udvalget nemlig været klar over, at der kan indtræffe Tilfælde, hvor det vil være nødvendigt, at Bestyrelsen siger nej, helt ud nej, eller siger nej til en Del af Laanet. I Lovforslaget var der, som allerede fremhævet af Ordføreren, ingen Ting om, at Bestyrelsen havde Ret til at sige nej. Der var, som ogsaa den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, en Bestemmelse i de Bedtægter, som ere tilføjede Lovforslaget, hvorefter de skulde have Ret til at sige helt nej, og i Betragtning deraf og i Forstaelse med hele Udvalget er det, vi have tilføjet dette: „Dog kan Bestyrelsen, hvis den finder det nødvendigt, helt eller delvis nægte et Medlem Laan.“ Saa har Bestyrelsen absolut tilstrækkelig Sikkerhed for, at den aldrig vil blive tvungen til at laane ud til Medlemmer, hvor der ingen Sandsynlighed er for, at Beløbet kan tilbagebetales. Jeg gaar nemlig ud fra for mit personlige Vedkommende, at det, som der skal stonnes over af Bestyrelsen, er meget mere vedkommende Medlems personlige Hæderlighed og da navnlig hans Dydighed; end det er vedkommende Udsbrugs Værdi. Sagen er nemlig den, at det, som vi her skulde gøre, var at hjælpe de Folk, som ere virkelig dygtige, men hvem det kniber at faa tilstrækkelig Driftskapital, og naar det er saadan, saa vil absolut ogsaa det, der jærlig vil være at tage i Betragtning, naar saadan et Beløb skal laanes ud, være vedkommende Medlems Dydighed, at der er nogen Sandsynlighed for, at han virkelig kan faa Pengene ind igen til den Tid, han antager, og det vil meget mindre komme an paa, hvordan Udsbrugs virkelige Værdi er i Øjeblikket, hvor meget eller hvor lidt det er behæftet med Laan, stont ogsaa dette kan komme til at spille en Rolle, navnlig over for en Mand, der staar over for en Fallit, men som Regel vil det vistnok altid være vedkommende Mand's Dydighed og for den

Sags Skyld ogsaa hans Hæderlighed, der vil være at stonne over, og derfor gaar Mindretallet ud fra, at Reglen, naar først Manden er bleven Medlem, vil være, at han faar det Beløb, han forlanger, for saa vidt han ikke forlanger ud over de 50 Kr. pr. Kreatur, og det har han ingen Grund til, thi det kan han ikke faa efter Loven. Reglen vil altsaa være den, at han faar, hvad han forlanger. Vi have gerne villet have, at det skulde saa tydeligt som muligt fremgaa af Lovens Ordlyd, at Reglen er 50 Kr. pr. Kreatur, hvis vedkommende Medlem ønsker det, og Undtagelsen er, at der skal stonnes over, hvorvidt det kan gaa an at lade ham faa det, og i Sammenhæng hermed turde jeg maaste nævne, saaledes som det ogsaa blev nævnt af den ærede Ordfører, at det, at der skulde stilles anden Kaution eller anden Sikkerhed ved Forskrivningen af enten Mælk eller Svin, gaar Mindretallet ogsaa ud fra er Undtagelsen, men at Reglen er, at Folk kunne faa det paa deres ærlige Ansigt, om jeg maa bruge det Udtryk, netop fordi de ere Medlemmer, og at det kun undtagelsesvis vil blive forlangt at stille saadan Sikkerhed. Jeg maatte maaste have Lov til at tilføje, da jeg har Ordet, at jeg for mit personlige Vedkommende kunde have ønsket at gaa en hel Del videre i den Retning, og navnlig da for at gøre Tilgangen til Foreningen lettere, kunde have ønsket at komme uden om den Angivelse af Kreaturer, som Lovforslaget stadig væk gaar ud fra. Sagen er nemlig den, at jeg kunde tænke mig det i Praktis gennemført saadan, at en hel Del Folk, som i og for sig ikke gøre Regning paa at have nogen større Gavn af eller megen Brug for Forskudsforeningerne, nok vilde støtte den Sag ved at melde sig ind som Medlemmer, og at de da nok kunde ønske at være med uden derfor at være nødt til at skulle paatage sig Forpligtelse over for det fulde Antal Kreaturer, som de maaste sidde inde med. Jeg kunde tænke mig, at en Mand, som har 50—60 Kreaturer, maaste kunde sige som saa: Ja, jeg vil godt være med, men jeg har nu ikke Øst til at garantere en saa stor Sum og har heller ikke Udfigt til at faa Brug for saa meget; men 1,000 Kroner en Gang imellem kunde det være rart at faa Lov til at faa, og at saa vedkommende kunde faa Lejlighed til at komme ind med en bestemt Sum. Der vil i det hele taget, naar man kommer bort fra Angivelsen i Kreaturer, blive et større Spillerum, der vil blive mere Lejlighed for Medlemmerne til at faa deres personlige Ønsker frem, idet vi kunne gaa ud fra, at ingen vil blive optagen med